

patient — i de fleste tilfælde skulle være initiativtageren og være centralt placeret i socialmedicinske spørgsmål. I sit samarbejde med de sociale medarbejdere vil han formentlig i stigende grad føle behovet for en udvidelse af sagkundskab og kompetence hos de sociale medarbejdere, som han får brug for at kontakte på det lokale plan.

Lægen vil se sin fordel i en bedre koordinations-, henvisnings- og kontaktmulighed til specialsagkyndige, som formodes anbragt i regionalplanet, men derfra stilles til rådighed for lokalplanet.

Med hensyn til koordination på det lokale plan til de øvrige medicinske og sociale medarbejdere (hjemmesygeplejerske, hjemmehjælper, husmoder afløser, familievejleder etc.) skal peges på, at det vil være mere hensigtsmæssigt at fordele disse medarbejdere efter de enkelte lægers virkeområde, hvor kommunegrænsen ikke forhindrer dette, i stedet for — som nu — at fordele dem efter distriktsgrænser.

Ved en sådan patient/lægecentreret organisationsform vil man sikre et socialmedicinsk „mark-team“, idet patienten ved at vælge sin læge samtidig vælger sin hjemmesygeplejerske, hjemmehjælper og om muligt socialmedarbejder m. v.

„Der bør fortsat sikres beslutningsmuligheder og muligheder for mindre, men hyppigt ønskede bevillinger i videst muligt omfang henlagt til mark-teamet på det lokale plan.“

„Der må sikres patientens alment praktiserende læge primær henvisningsret til systemet, ligesom systemet må sikre lægen orientering om hans patients videre behandling. Er patientens problem af så complice ret eller speciel art, at det bliver behandlet på regionalt plan, må der sikres lægen fortsat besked om behandlingen“

Den nærmere form for organisation af dette samarbejde forventes taget op til overvejelse i forbindelse med revisionen af lovgivningen om spædbørnssundhedspleje og hjemmesygepleje og revision af forsorsloven m. v.

Spørgsmål 40:

Udvalget udbeder sig ministerens bemærkninger til vedlagte skrivelse af 31. marts 1971 fra Dansk Fysioterapeuter.

Svar:

I henvendelsen har Foreningen af Danske Fysioterapeuter udtrykt ønske om ændring af lovforslagets § 17 til også at omfatte befordringsgodtgørelse til behandling hos fysioterapeuter.

Efter de gældende regler kan der ydes A-medlemmer af sygekasser fribefordring i forbindelse med fysiurgisk behandling; der finder sted som ambulant behandling på et sygehus, jfr. sygeforsikringslovens § 24, stk. 1. Hvis der er tale om fysiurgisk behandling på en af sygekassen drevet fysiurgisk klinik eller hos en privat praktiserende fysioterapeut, ydes der ikke patienten befordringsgodtgørelse, ligesom den praktiserende fysioterapeut heller ikke har adgang til befordringsgodtgørelse i forbindelse med behandling i patientens hjem. I trangstilfælde vil der dog kunne ydes patienten hjælp efter forsorsloven til dækning af befordringsudgifter i forbindelse med behandling hos privat praktiserende fysioterapeut.

I modsætning til de hidtil gældende regler er betaling for befordring af patienter i forbindelse med indlæggelse eller ambulant behandling på sygehus ikke medtaget i forslaget, idet udgifterne ved befordring i sådanne tilfælde forudsættes afholdt som sygehusudgift efter sygehusloven.

For så vidt de af sygekasserne drevne — og eventuelt andre — fysiurgiske klinikker måtte indgå i det offentlige sygehusvæsen som omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 9, vil de regler, der efter sygehuslovgivningen er gældende for befordring af patienter i forbindelse med ambulant sygehusbehandling, også finde anvendelse med hensyn til befordring af patienter i forbindelse med fysiurgisk behandling på de omtalte klinikker.

Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser om befordringsgodtgørelse til patienter i forbindelse med behandling hos privat praktiserende fysioterapeut eller om befordringsgodtgørelse til en fysioterapeut i forbindelse med behandling i patientens hjem.

Baggrunden for dette er, at en udvidelse af reglerne om befordringsgodtgørelse til at omfatte privat praktiserende fysioterapeuter ville kunne give anledning til, at der også blev rejst spørgsmål om befordringsgodtgørelse i forbindelse med patientens befordring til andre personer, der yder be-